

N:o 137.

Af Herr **A. Hedin**: *Angående underdånig anhållan hos Kongl. Maj:t om revision af nu gällande strafflag i syfte af straffens nedsättning och straff-latitudens minskning.*

Redan då förslaget till nu gällande strafflag af 1864 hos Rikets Ständer debatterades, höjde sig många röster mot den alltför vidsträckta straff-latituden och de i allmänhet allför stränga straffen. Att emellertid ej dessa röster vunno större afseende, torde i väsendtlig mån kunna tillskrifvas den omständigheten, att man, sedan Lag-Utskottet ej obetydligt nedsatt de af Kongl. Maj:t föreslagna straffbeloppen, befarade att lagens stadfästelse af Kongl. Maj:t kunde äfventyras, derest än ytterligare nedsättning skedde. Nu har dock Justitie-statsministern i ett anförande i Första Kammarens plenum den 26 dennes vidgått, att straffen äro för höga och sålunda böra nedsättas, så snart det allmänna rättsmedvetandet mögnat för en förändring i detta hänseende.

Att nu verkligen en sådan det allmänna rättsmedvetandets mögnad redan inträdt, anser jag kunna med visshet antagas; och det är i afsigt att Regeringen måtte vinna visshet derom och följaktligen föränledas att, utan vidare onödig tidsutdrägt, taga denna angelägenhet om hand, jag härmed vågar föreslå,

att Riksdagen beslutar en skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att Kongl. Maj:t ville låta besörja och för nästa Riksdag framlägga en revision af nu gällande strafflag i syfte af straffens nedsättning och straff-latitudens minskning.

Då jag är öfvertygad, att ej inom denna Kammare någon finnes, som icke nogsammt inser, att fel i nu nämnda hänseenden häfta vid ifrågavarande lag, torde mot mitt förslag ingen väsendtligare anmärk-

ning göras, än den att lagen ännu är för ny, för att redan nu böra ändras, men jag tillåter mig att på förhand erinra dels derom, att vi redan sedan 1855 — då förordningen om ansvar för stöld samt snatteri och rån, med dess lika stora latituder och lika stränga straff, utkom — ega tillräcklig erfarenhet i ämnet, och dels derom att det ligger i sakens natur, att civilisationens framsteg och sedernas fortgående förmildring fordra, att kriminallagarne oafbrutet och utan långa mellanskof revideras, samt att den nu ifrågasatta revisionen ej afser att rubba sjelfva grunderna för straffsystemet, utan endast att avvägbringa dess af tidsomständigheterna och det allmänna rättsmedvetandet påkallade humanare tillämpning.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1870.

Ad. Hedén.

N:o 138.

Af Herr **H. von Steijern**: *Om eftergift af den vissa hemman inom Hellestads, Risinge och Wånga socknar af Östergötlands län ålagda skyldighet att erlægga förhöjning i åtskilliga af mantalsröntans titlar.*

Med anledning af den rättighet Rikens Ständer vid 1818 års riksdag lemnat Kongl. Maj:t att med de inom riket varande särskilda bergslager vidtaga de förändringar, hvartill de derom hållna undersökningar kunde föranleda, hade Kongl. Maj:t genom bref den 30 Juni 1820, den 26 Juni 1821 och den 23 Januari 1830 förordnat, att Hellestads och Wånga bergslager i Östergötlands län skulle till landslag förändras, samt de förmåner, desamma i egenskap af bergslag af Kronan åtnjutit, från och med år 1830 indragas. Sedan Kammar-kollegium till åtlydande af Kongl. Maj:ts berörda föreskrift från Konungens Befallningshafvande i länet infordrat förslag till de landslags-räntor, som borde af de till de